

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/154/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819205858
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819205858.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: E. J., R.. XX.X.XXXX, T. D. D. XXXX/XX, XXX XX C. R. T., o zaplatenie 1481,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 80,50 eur.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 369,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 450,12 eur od 21.7.2019 do 22.7.2019, zo sumy 440,12 eur od 23.7.2019 do 6.8.2019, zo sumy 430,12 eur od 7.8.2019 do 13.9.2019, zo sumy 420,12 eur od 14.9.2019 do 7.10.2019, zo sumy 410,12 eur od 8.10.2019 do 9.10.2019, zo sumy 400,12 eur od 10.10.2019 do 6.11.2019, zo sumy 390,12 eur od 7.11.2019 do 8.11.2019, zo sumy 369,62 eur od 9.11.2019 do zaplatenia, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 20-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Žalobu súd vo zvyšnej časti zamietá.

Žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1481,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.07.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 29.07.2015 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č.XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 600 eur a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 20 eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 10.07.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.06.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1481,52 eur. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 1481,52 eur. Žalovaná si nesplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu

30.06.2019, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20.07.2019. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka, odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 21.07.2019 do zaplatenia.

3. Žalovaná dlh žalobcu podaním doručeným súdu dňa 18.11.2019 uznala, požiadala o možnosť uhradiť ho v mesačných splátkach po 20,50 eur. Na pojednávaní konanom dňa 18.11.2019 žalovaná uviedla, že pokiaľ ide o písomné uznanie, ktoré súdu doručila, je zo dňa 18.11.2019 a pripravil ho pracovník žalobcu na miestnej pobočke vo C. R. T., v H. N., kde prišla požiadať o možnosť uhradiť dlžnú sumu v splátkach, pripravil jej takéto znenie listiny, ktoré zároveň predložila súdu. Žalovaná uviedla, že chcela iba požiadať o splátky, nebola si vôbec vedomá toho, že uznáva dlh v celom rozsahu. Nebola si vedomá dôsledkov tohto uznania dlhu. Uviedla, že nesúhlasí s tým, aby ju súd zaviazal na zaplatenie celej dlžnej sumy tak, ako je uplatnená žalobou žalobcu.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to výpisom z pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa, žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa zo dňa 29.07.2015, obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet zo dňa 27.07.2015, písomným podaním žalobcu z 2.10.2019 s prílohami, podacím hárkom, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.09.2019, prílohou č. 1 - odvolaním plnej moci, prílohou č. 3 - rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, žiadosťou o postúpenie a prevod z 18.9.2019, písomným podaním žalovanej zo dňa 18.11.2019, poštovými poukazmi podacie číslo 35013 zo dňa 7.10.2019, podacie číslo 40047 zo dňa 10.9.2019, podacie číslo 35010 zo dňa 7.10.2019, podacie číslo 35030 zo dňa 6.11.2019, písomným podaním žalobcu zo dňa 07.01.2020 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. V priebehu konania podal pôvodný žalobca na tunajší súd návrh na zmenu na strane žalobcu. Súd uznesením zo dňa 16.10.2019, č.k. 5Csp/154/2019 - 46 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, a na jej miesto do konania vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154. Pôvodný žalobca ako postupca ku dňu 18.9.2019 postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, pričom žalovanej postupca zaslal oznámenie o postúpení pohľadávky. Predložil tiež Žiadosť o postúpenie a prevod z 18.9.2019 a prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok, v ktorých je špecifikovaná aj pohľadávka proti žalovanej. Tým je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

6. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 29.07.2015 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., tak ako to vyplýva so žiadosťou o vydanie Pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa. V žiadosti je uvedený predschválený úverový rámec 3600,- eur, ktorý je preškrtnutý a je dopísaná suma 2000 a štandardná mesačná splátka 120,- eur, ktorá je spolu s štandardnou úrokovou sadzbou a RPMN preškrtnutá. Obchodné podmienky, Cenník a Potvrdzujúci list sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy (čl. XIII formulára). Podľa Článku XIII. posledný odsek žiadosti, prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty.

7. Z výpisu z Pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úverový rámec 600,- eur pri výške úrokovej sadzby 22,80 % ročne a stav na karte ku dňu 30.06.2019 bol - 1683,18 eur. Žalovaná realizovala posledný výber dňa 29.03.2016. Celkovo výbermi žalovaná vyčerpala finančné prostriedky vo výške 651,78 eur a vložila 201,66 eur.

8. Žalobca vo svojom písomnom podaní doručenom súdu dňa 07.01.2020 uviedol, že vzhľadom na obsah vyjadrenia žalovanej zo dňa 18.11.2019 je zrejmé, že žalovaná uznala nárok žalobcu čo do dôvodu aj výšky v celom rozsahu, preto navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie s poukazom na § 282 C.s.p. V prípade uznania nároku žalovaným súd neskúma hmotnoprávne predpoklady uznania (Števček, M., Ficová, S. a kol.: Občiansky súdny poriadok. I. diel. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 555). Takéto posudzovanie skutkového a právneho stavu je potom logicky pojmovo vylúčené i v prípadnom odvolacom konaní, pretože by tým priamo negovalo podstatu rozhodovania na základe uznania nároku a procesnoprávne účinky uznávacieho úkonu žalovaného, ktoré nie je možné vziať späť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. marca 1999, sp. zn. 6 Obo 380/98, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 10/2000). K účinkom procesného úkonu uznania nároku podporne odkázal na Uznesenie Navyššieho súdu SR pod sp.zn. 3 Obo 38/2009 zo dňa 25.3.2010. Žalobca súhlasil s tým, aby súd umožnil žalovanej

splácať dlžnú sumu mesačnými splátkami vo výške aspoň 20,50 eur mesačne, pod následkom straty výhody splátok. Žalobca súdu oznámil, že žalovaná počas súdneho konania zaplatila časť svojho dlhu, a to nasledovnými platbami: platba zo dňa 22.07.2019 vo výške 10,00 eur, platba zo dňa 06.08.2019 vo výške 10,00 eur, platba zo dňa 13.09.2019 vo výške 10,00 eur, platba zo dňa 07.10.2019 vo výške 10,00 eur, platba zo dňa 09.10.2019 vo výške 10,00 eur, platba zo dňa 06.11.2019 vo výške 10,00 eur, platba zo dňa 08.11.2019 vo výške 20,50 eur, z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania vzal žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 80,50 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil žalobcovi časť nespotrebovaného súdneho poplatku. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku trval. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravil petičný žalobný návrh a navrhol aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1391,02 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1481,52 eur od 21.07.2019 do 22.07.2019, úrok z omeškania, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1471,52 eur od 23.07.2019 do 06.08.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1461,52 eur od 07.08.2019 do 13.09.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1451,52 eur od 14.09.2019 do 07.10.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1441,52 eur od 08.10.2019 do 09.10.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1431,52 eur od 10.10.2019 do 09.10.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1421,52 eur od 10.10.2019 do 06.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1411,52 eur od 07.11.2019 do 08.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1391,02 eur od 09.11.2019 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 20,50 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich, a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

9. Z poštových poukazov súd zistil, že žalovaná poštovým poukazom podacie číslo 35013 zo dňa 7.10.2019 zaplatila právnomu predchodcovi žalobcu sumu 10 eur, poštovým poukazom podacie číslo 40047 zo dňa 10.9.2019 sumu 10 eur, poštovým poukazom podacie číslo 35030 zo dňa 6.11.2019 na sumu 10 eur, poštovým poukazom podacie číslo 35010 zo dňa 7.10.2019 sumu 10 eur, kde adresátom je žalobca.

10. Z listiny označenej ako „Uznanie žalovaného nároku“ z 18.11.2019 súd zistil, že žalovaná v právnej veci o zaplatenie 1481,52 eur s príslušenstvom vedenej tunajším súdom pod spis. zn. 5Csp/154/2019 uviedla, že nárok uplatnený žalobcom v tomto spore z titulu nesplateného úveru uznáva v celom rozsahu. Z uznania dlhu ďalej vyplýva, že sa so žalobcom dohodla na zaplatení žalovanej pohľadávky formou pravidelných mesačných splátok vo výške 20,5 eur a preto navrhla, aby ju súd zaviazal rozsudkom pre uznanie nároku a povolil jej zaplatenie žalovanej pohľadávky žalobcovi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 20,5 eur.

11. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že na okolnosti podpisu sa bližšie nepamätá, zrejme jej formulár zmluvy bol zaslaný poštou, pričom po podpise tento zaslala žalobcovi a následne žalobca jej poslal platobnú kartu. V minulosti brala úver na 400 eur, potom neskôr na 700 eur, ale s jednoznačnou istotou nevie uviesť, či sa jednalo o túto konkrétnu zmluvu. Uznanie žalovaného nároku, ktoré súdu predložila 18.11.2019, jej vyhotovil pracovník na pobočke žalobcu v H. N.. Tento pracovník telefonicky kontaktoval druhu žalovanej, aby prišiel si vyzdvihnúť dohodu o splácaní dlhu v splátkach. Na pobočku išla za tým účelom, aby jej bolo povolené uhradiť dlžnú sumu v splátkach. Prítomný pracovník žalobcu jej vôbec neuvádzal žiadne skutočnosti, ohľadne toho, že uznáva dlh v celom rozsahu. Nechcela celý dlh uznať, jej cieľom bolo iba naozaj uhradiť dlžnú sumu v primeraných splátkach. Pracovník žalobcu mal pripravené toto uznanie, žalovaná toto uznanie iba podpísala, pričom pracovník žalobcu jej povedal, že toto uznanie má predložiť na pojednávaní na súde. Nesúhlasí s tým, aby ju súd zaviazal na úhradu celej dlžnej sumy uplatnenej žalobou.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

20. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkový výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)odplatu podľa osobitných predpisov,18aa)

k)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y)názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa)názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

22. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

24. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Podľa §145 ods. 2 CSP zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

27. Nakoľko v podaní doručenom súdu dňa 07.01.2020 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 80,50 eur, pričom žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní so späťvzatím súhlasila, súd v tejto časti konanie zastavil.

28. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

29. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

30. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

31. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

32. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý osobitný druh revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výpise z pôžičkovej karty uvedenom v sume 600 eur,- eur a s mesačnou splátkou úveru 20,- eur. Výberom žalovaná vyčerpala finančné prostriedky vo výške 651,78 eur a v prospech žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) žalovaná uhradila 221,66 eur pred podaním žaloby a sumu 60,50 eur po jej podaní. Vyššie uvedené je zrejmé zo žalobcom predloženého výpisu z úverového účtu.

33. Uzatvorená úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

34. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje ani jednu obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i), j), k), l) zákona o spotrebiteľských úveroch výšku, teda úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, odplatu podľa osobitných predpisov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradenie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

35. V žalobcom predloženej formulárovej zmluve sa nachádza iba údaj o úverovom rámci 3600 eur, ktorý je preškrtnutý a rukou je dopísaný údaj 2000,- eur, ďalej sa nachádza v zmluve preškrtnutý údaj o štandardnej mesačnej splátke 120 eur, preškrtnutý údaj o štandardnej úrokovej sadzbe 22,80% a preškrtnutý údaj o RPMN 24,15%.

36. Zároveň podľa výpisu z pôžičkovej karty mal byť žalovanej poskytnutý úverový rámec 600,- eur pri splátke 20 eur mesačne.

37. Obligatórne údaje, ktoré by mala obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere uvedené vo formulári z 29.07.2015, tak nie sú relevantné.

38. Zmluva takisto neobsahuje povinnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť.

39. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

40. V súvislosti s vyššie uvedeným súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/286/2014 zo dňa 27.05.2014, podľa ktorého dôsledkom absencie údajov o konečnej splatnosti úveru je, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názory

vyslovené Krajským súdom v Trnave v rozsudku zo dňa 12.2.2014 sp.zn. 11Co/34/2013, Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 15.10.2013 sp.zn. 14Co/407/2012.

41. V súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Súd poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkolvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

42. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

43. Je potrebné uviesť, že aj vzhľadom na iný skutočne poskytnutý úverový rámec, ako je uvedený v zmluve, nie sú relevantné ani údaje vo formulári týkajúce sa RPMN a ročnej úrokovej sadzby v zmysle § 9 ods. 2 písm. písm i) a písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Je zrejmé, že údaj o RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zisťiteľné. Iná je situácia v priebehu tohto úverového vzťahu v podobe revolvingového úveru, na napriek tomu nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru by bolo svojvoľné, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže žalobca uplatniť.

44. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp.zn. 5Co/78/2013: „K odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej sumy, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa, o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., 3. odsek), že na základe uzavretej Zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1991,64 eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30 000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.02.2008 navýšený o 30 000,- Sk na konečnú sumu 60 000 Sk, t.j. 1.991,64 eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom.“

45. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.03.2014. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp.zn. 5Co/60/2011 z 15.03.2011.

46. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch sa uvedú aj všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úroku a ďalších poplatkov, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná v predmetnom prípade však túto možnosť nemala, keďže všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

47. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

48. Súd spochybňuje vizuálne spracovanie právneho úkonu a jeho zrozumiteľnosť aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 23Cdo/2942/2009, v ktorom Najvyšší súd ČR ustálil, že: „Nemožnosť určitý text prečítať bez vynaloženia zvláštneho úsilia a bez využitia zvláštnych pomôcok, by bola sama o sebe dostačujúcim dôvodom pre konštatovanie neplatnosti Zmluvy o úvere pre jej nezrozumiteľnosť, nakoľko platí, že právny úkon je nezrozumiteľný, ak jednajúci po jazykovej stránke nedosiahol v dôsledku vadného slovného či iného sprostredkovania (rozumej v skúmanom prípade vizuálneho spracovania) jasného vyjadrenia vôle.“ Z vyššie citovaného rozhodnutia jasne vyplýva, za akých okolností je možné právny úkon vyhodnotiť ako nezrozumiteľne vizuálne spracovaný. Predmetná formulárová zmluva uvedené nespĺňa v časti vyššie uvedených absentujúcich náležitostí ako je RPMN, celková čiastka úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, splatnosť splátok.

49. Úver je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

50. Žalovaná v prospech žalobcu uhradila pred podaním žaloby sumu 221,66 eur a po podaní žaloby sumu 60,50 eur, reálne jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 651,78 eur a teda na istine úveru je povinná žalobcovi uhradiť ešte sumu 369,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 450,12 eur od 21.7.2019 do 22.7.2019, zo sumy 440,12 eur od 23.7.2019 do 6.8.2019, zo sumy 430,12 eur od 7.8.2019 do 13.9.2019, zo sumy 420,12 eur od 14.9.2019 do 7.10.2019, zo sumy 410,12 eur od 8.10.2019 do 9.10.2019, zo sumy 400,12 eur od 10.10.2019 do 6.11.2019, zo sumy 390,12 eur od 7.11.2019 do 8.11.2019, zo sumy 369,62 eur od 9.11.2019 do zaplatenia, čo predstavuje zohľadnenie jednotlivých priebežne vykonaných platieb žalovanej. Súd preto uplatnený nárok v tejto časti považoval za dôvodný a žalovanú zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy. Žalovanú súd zaviazal aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne po zohľadnení platieb žalovanej, ktoré uskutočnila v splátkach po 10,- eur, a to pred podaním žaloby dňa 22.07.2019 a 06.08.2019 a po podaní žaloby dňa 13.09.2019, 7.10.2019, 9.10.2019 a 6.11.2019, pričom dňa 08.11.2019 uhradila sumu 20,50 eur.

51. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z.. Ku dňu 21.7.2019 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne

52. V časti o zaplatenie sumy 80,50 eur súd konanie zastavil a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

53. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

54. Súd na záver udáva, že neboli naplnené predpoklady ustanovené v § 282 CSP, z ktorého vyplýva, že pokiaľ žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Pokiaľ mal súd považovať podanie žalovanej z 18.11.2019 za procesný úkon v zmysle §282 CSP, je potrebné uviesť, že žalovaná na pojednávaní prejavila opačnú vôľu a rozporovala nárok žalobcu. Vysvetlila, že chcela iba docieľiť, aby jej bolo umožnené splácať dlžnú sumu v splátkach, pričom listinu z 18.11.2019 vyhotovil pracovník žalobcu a žalovaná ju podpísala iba z dôvodu, že sa domnievala, že ide iba o žiadosť o splátky. Okrem toho v prejednávanej veci sa jedná o spor spotrebiteľský, kedy spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu tak, ako to predpokladá ust. § 290 až 306 CSP a s prihliadnutím na túto zvýšenú ochranu zo strany súdu vo vzťahu k žalovanému, t.z. vo vzťahu k spotrebiteľovi z čoho vyplýva s prihliadnutím na ust. § 295 CSP, súd môže výnimočne vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl, preto sa vo vzťahu k spotrebiteľovi prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, pokiaľ je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (porovnaj Krajský súd Trenčín sp.zn. 5Co/244/2017 zo dňa 08. 11. 2017).

55. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 zo dňa 25. 2. 2016).

56. V danom prípade by sa jednoznačne priečilo zásade spravodlivosti, ak by súd vyhodnotil konanie žalovanej ako uznanie nároku žiadaného žalobcom, kedy žalovaná z dôvodu neinformovanosti a neznalosti svojich práv podpísala listinu vyhotovenú pracovníkom žalobcu, domnievajú sa, že sa jedná iba o žiadosť o povolenie splátok, pričom si vôbec nebola vedomá dôsledkov tohto úkonu v podobe uznania nároku žalobcu.

57. Pokiaľ ide o vyhodnotenie uvedeného úkonu ako hmotnoprávneho uznania dlhu, je potrebné uviesť, že toto by súd nemohol považovať za platné.

58. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

59. V prvom rade nejde o uznanie, z ktorého by bol jednoznačne zrejmý dôvod uznania. Označenie iba súdom prejednávanej veci a uplatňovanej sumy nemožno považovať za jednoznačne vyjadrenie dôvodu uznania. V takomto konaní môže žalobca uplatňovať rôzne nároky vyplývajúce z hmotného ako aj z procesného práva, pričom predmet sporu ako aj jeho výška a výška príslušenstva pohľadávky sa môže v priebehu konania meniť. Nakoniec ako vyplynulo z vyššie uvedených skutočností, bolo iba preukázané, že žalovanej právny predchodca žalobcu poskytol určitú sumu finančných prostriedkov, kde však podmienky tohto poskytnutia a ich vrátenia boli značne nezrozumiteľné a zmätočné, preto samotný úver bol súdom vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov.

60. Takýto právny úkon považuje súd za neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník definuje v ust. § 34 právny úkon ako prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Ďalej Občiansky zákonník v ust. § 37 ods. 1 stanovuje, že právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je nemožné plnenie, je podľa ust. § 37 ods. 2 OZ neplatný. Rovnako je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 OZ). Žalovaná nemohla uznať dlh v časti odporujúcej zákonu, a to konkrétne zákonu o spotrebiteľských úveroch účinnému v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov tak, ako sa jednotlivými náležitosťami zákona o spotrebiteľských úveroch súd zaoberal vyššie.

61. Tak ako súd vyššie uviedol, právny vzťah medzi stranami sporu je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu.

62. Aj v uvedenom prípade z výpovede žalovanej vyplynulo, uznanie dlhu podpísala po tom, čo sa dostavila na pobočku žalobcu v úmysle požiadať o možnosť uhrádzať dlžnú sumu v splátkach, nakoľko nebola schopná uhradiť celý dlh naraz. Ako vyplynulo z výpovede žalovanej, spísanie uznania z 18.11.2019 bolo iniciované zo strany pracovníka žalobcu, ktorý vyhotovil celé znenie úkonu, ktorý žalovaná iba podpísala.

63. Súd preto uznanie dlhu podrobil aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík. Inštitút nekalej obchodnej praktiky je zákonným termínom, ktorý nie je možné prehliadať ani v rovine súkromného práva.

64. V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

65. Konaním v rozpore s dobrými mravmi na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. (účinný v čase podpisu dohody) sa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 8 zák. o ochrane spotrebiteľa).

66. U iných praktík ako sú taxatívne uvedené v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

67. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

68. Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

69. Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

70. Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním uznania z 18.11.2019 súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa.

71. Uznanie podpísané žalovanou súd považuje za právne neúčinné, pretože je možné mať pochybnosti o tom, že ide o jej skutočný prejav vôle uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach o žalobcom v snahe vysporiadať svoj dlh vo vzťahu k veriteľovi. Žalobca v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti predložil žalovanej na podpis listinu, bez vysvetlenia následkov uznania dlhu. Uznanie dlhu je cieľ sledovaný žalobcom, nie však žalovanou, ktorá obsah listiny nemohla nijako ovplyvniť. Z uvedeného postupu žalobcu je zároveň zrejme snaha vyhnúť sa posudzovaniu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súdom.

72. Pri vyhodnocovaní praktiky dodávateľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady AEP 2005/29 bod 19 Preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide preto podľa citovanej Smernice (čl. 5 a 9) o nekalú obchodnú praktiku a neodbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí.

73. Keďže súd zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním uznania žalovaného nároku z 18.11.2019, vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, lebo pri jeho vyhotovení neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti, tak ako sa nimi súd zaoberal a uviedol vyššie a ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, a teda absolútne neplatný, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu a na predmetné uznanie neprihliadal.

74. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich

splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

75. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú a sociálnu situáciu žalovanej, jej zdravotný stav, po zohľadnení skutočností, že je dôchodkyňa s mesačným príjmom 178 eur, povolil jej súd uhradiť dlžnú sumu v primeraných splátkach po 20,- eur mesačne. Žalovaná je dôchodkyňa, poberá dôchodok vo výške 178 eur mesačne, býva v byte, ktorého nie je vlastníčkou, jedná sa o nájomný mestský byt. Mesačne uhrádza nájomne vo výške 105 eur. V byte býva s druhom, ktorý poberá taktiež dôchodok vo výške 200 eur mesačne. Platby za elektrinu uhrádza jej druh. Ostatné finančné prostriedky, ktoré im ostatnú z týchto dôchodkov, použijú na bežné výdavky, stravu, ošatenie, prípadne lieky. Pokiaľ ide o osobitné výdavky v súvislosti so zdravotným stavom, má výdavky na lieky v sume okolo 30 eur, pretože trpí cukrovkou, má zvýšený cholesterol. Berie lieky na riadenie krvi kvôli problémom so srdcom. V prípade ďalších výdavkov jej vypomáha menšími sumami syn, jedná sa o sumy okolo 10 eur podľa okolností.

76. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu nepresiahne dobu 36 mesiacov. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa, pričom žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

77. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

78. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

79. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

80. Z pôvodne uplatnenej sumy 1451,52 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 369,62 eur spolu s príslušenstvom.

81. V časti o zaplatenie 80,50 eur s príslušenstvom bolo konanie zastavené, pričom zastavenie konania v sume 20 procesne zavinil žalobca, nakoľko k úhrade sumy 20 eur žalovanou došlo ešte pred podaním žaloby a v časti o zaplatenie 60,50 eur zavinila zastavenie konania žalovaná úhradami po podaní žaloby.

82. Žalobcov úspech tak predstavoval 29,03% a neúspech 70,67%. Úspešnejšej žalovanej tak po odrátaní neúspechu od jej úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,64 %.

83. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovaná sa na pojednávaní konanom dňa 13.01.2020 prostredníctvom svojho zástupcu vzdala práva na náhradu trov konania, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že jej nárok na náhradu trov nepriznáva, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.